

Тема номера: Домініканська родина

РЕДАКЦІЯ VERBUM

2 СІЧНЯ 2019

Шановні читачі! Кінець старого року й початок нового – це пора підсумків, планів, а ще – відпочинку в родинній атмосфері. Тому ми хочемо познайомити вас із деякими вже опублікованими, але від того не менш цікавими текстами. Їх об'єднують дві речі. По-перше, це фрагменти книжок, які побачили світ у домініканському видавництві «Кайрос». По-друге, вони пов'язані з домініканською родиною: їхні автори – домініканці, а стосуються вони здебільшого домініканської харизми.

Джерело: Віттар церкви св. Домініка у Ф'єзоле/Фра Анджеліко, Мадонна на престолі із Немовлям, янголами та святыми (фрагмент)

Проте розпочинається номер не книжковим уривком, а інтерв'ю з редакторами «Кайросу» Юлією Карпицькою й Войчехом Сурувкою ОР. Вони розповідають про видавничі проекти, які вдалося останнім часом утілити, і про подальші плани, зокрема звертаючи увагу на те, що велике значення має не тільки зміст книжки, а і її естетична складова: «Дизайн стає важливою частиною діалогу видавця й читача. Сьогодні читач хоче, аби книжка була не лише змістовна, а й красива, аби її приємно було взяти в руки. Це важливо для сучасного читача – тож ми працюємо зараз і працюватимемо надалі в цьому напрямку».

Далі пропонуємо післямову отця Яцека Салія ОР до книжки «Святий Домінік. Шлях у чорно-білих тонах». Автор стисло подає базові принципи харизми Ордену Проповідників. Якщо бенедиктинська розпочалася з пошуків Бога, то домініканська – зі співчуття. Уміння співчувати людській убогості, пише Яцек Салій, вирізняло святого Домініка ще до його покликання проповідувати Боже Слово; саме співчуття надихнуло його залишитися серед упалих у єресь мешканців Франції, аби допомогти їм віднайти правильний шлях.

У фрагменті з книжки «Віра шукає розуміння» отця Петра Балоба ОР ідеться про святого Тому Аквінського як про вчителя духовного життя. З часів Етьєна Жільсона й Жака Марітена ми звикли бачити в Аквінаті великого філософа, який залучив до теології спадок Арістотеля. І тільки нещодавно дослідники почали наголошувати на тому, що святий Тома був насамперед видатним теологом, який свої праці присвятив розвитку духовного життя християн. До цього, можливо, менш відомого аспекту і звертається автор тексту: «Дорога духовного життя деколи виснажлива, однак іноді настає відпочинок, який приносить радість і вітху. Початок дороги – це коли Бог дає Свою благодать, кінець – життя вічне».

Польський історик філософії отець Ян Анджей Ключовський ОР, інтерв'ю з яким уже з'являлося на сторінках «Verbum», пише про витоки філософії діалогу. Текст – частина книжки «Філософія діалогу», у якій викладено погляди головних представників цієї течії. Така філософія була відповіддю на виклики часу, коли після Першої світової війни люди намагалися зрозуміти, як у Європі могло статися щось настільки трагічне. Нам здається, що це й сьогодні актуальна тема.

Нарешті, пропонуємо другу частину статті Джона Пантелеймона Мануссакіса. Перша була опублікована в попередньому номері. Американський теолог – один із найцікавіших мислителів молодого покоління. Він сміливо поєднує у своїх текстах досягнення православної традиції з філософією Мартіна Гайдеггера й Жана-Люка Маріона.

